Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ut de illo ligno ñ edet. ⁊ alius ⁊ ñ illo
uteretur an posset non mori.
Quō aug quom ĩmortal factus sit ho.
Quod ex pdictis ostendi uidet hominē
de natura sua ordinione q̃dam fuisse
immortal ñ participato ligno vite.
De ñ pcationis filiorū sin̄ peccasset. ⁊
quales nascerentur filii. Quare in pa
radyso non coierunt. De tempo illō
inferioris uite utrū natis filius p
successiones. an simul omīs tūsfēdi
fuissent. Quales pcarent filio vt
pfectionem stature ⁊ usum ñ brev
tātis. qualis homo pmo fuit ordinatus.
Quōdam ñ absurde placuit q. filii nas
cerentur ⁊ p accessum tpris. in statura. ⁊
mali sicē nē pficerent. q. non eēt uicio
imputandum. Vtrum sicē statura cor
poris tta ⁊ sensu mentis parvuli nas
cerentur. ⁊ p accessum tpris. pficēt in
sensu ⁊ notitia ūtatis. animq nati.
inbis eēnt pfecti. De hominis tūsla
tione in meliorē statum. ⁊ de duob
bonis alto hic dato. alto promisso.
De inuidia diaboli q̃ ad hominē tēptan
dus accessit. De modo temptationis.
De uersutia diaboli. qui ut faciliū psua
deret malū remouit. ⁊ bonū in pollici
to duplicauit. De duplici tēptatio
nis specie. Quod non solum uiro pcep
tum fuit datum. De origine illius
peccī. De blectio contē illos q̃ dicunt
immerito pcessisse. Que fuit elatio
mulieris. Que fuit elatio uiri an
cōdidit ⁊ noluit q̃d mulier.
Quis plus peccauit adam ut eua.
Quod pdicte sententie adūsari uidet.
Quordam sententia. q. ada ambierit eē
ut ds s. ñ cōdidit possibile. Obiectio ō
ud quod dictum ē uirū plus peccasse.
Q̃ ignorantia. alia excusat. alia non.
De triplici ignorantia. ⁊ q̃ excuset ⁊ q̃
non. Vnde pcesserit ostensus illius
peccī. cum ñ hominis eēt incorrupta.
An uoluntas pcesserit illud peccatum.
Quare ds pmisit hominē tēptari. scīs
eum casurum. Dic quat f animū ⁊
agitur de scīa hōis an peccēt. Quod tri
plicem habuit ho an lapsum agnitio
nem. f. rerū ꝓ se factar. ⁊ cātoris. ⁊ sui.
De agnitione cātoris.
De sui cognitione ¶ fuerunt erant. ...
Vtrum homo pfectus fuerit eorū q̃ s ...
De gra hominis. ⁊ potentia an casum.
Qualis fuit illa rectitudo ⁊ bonitas vo
luntatis in qua cātus. Oppo ō illud
q̃d dictum ē hominē ñ potuisse pficē.
De adiutorio hominis in cātione dato.
quo stare potāt. De libero arbitrio.
De sensualitate. ¶ tio.
Quod talis ē ordo peccandi. ut caden
di in nob qualis fuit in pmis hōib.
Qualiter p illa ta in nobis assumet tēpta-
Repetitio summa perstringens.
Vtrum sit mortale q. in sola delectatio
one tenet cogitationis. Quare h de
anime partibus dixit. Quod sensua
litas sepe in septuja aliter q̃. sup ac
ceptur. f. ut q̃ inferior rationis por
tio eius nomine intelligitur.
Redit ad libi arbitri assīationē
Quod liberum arbitrium ñ pinet ñ
ad futurū ñ ad omē. Quod suppōsi
ta desēptio. li. ar. ñ conuenit do nec
bis qui glorificati sunt. Qualiter ido
accipr. li. ar. Quod angli ⁊ sci qui
iam beati sē bmt. li. ar. De libertatis
arb differentia. f. diuersa tempa.
De quatuor statib. li. arb. De
ecorruptio lib arb. p peccatum.
De trib modis libtatis arb. ⁊ p q̃d.
Qui habent hanc libtatem. s. a peccō.
Quō de libtate ad malum an sit ipa
libtas libi arbi. Quō alia libtate
ad bonū. an sit ipa lib ar. Certa
determinatio utriusq; quōmis qua di
citur libertas ad bonū ⁊ ad mal eē lib